

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5
วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2566

การจัดการความรู้ในโรงเรียนประถมศึกษาบูรณาการกับเทคโนโลยีสารสนเทศ Knowledge Management in Primary School Integrated with Information Technology

ณัฐวรา วงษ์ศรีแก้ว และธดา สิทธิธาดา
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
s65561802043@ssru.ac.th, thada.si@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอการจัดการความรู้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่นำมาบูรณาการกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งความรู้ที่มีมากมายและกระจัดกระจายอยู่นั้นควรที่จะถูกจัดการอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพยังสามารถถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่น ๆ ได้ ซึ่งในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ชัดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก และมีการนำมาบูรณาการประยุกต์ใช้กับการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาและต่อยอดการจัดการความรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา ดังนั้นเองวัตถุประสงค์ของบทความนี้เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความรู้ ได้แก่ ความหมายของการจัดการความรู้ กระบวนการจัดการความรู้ โมเดลการจัดการความรู้ และศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้ ประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีกับการจัดการความรู้ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับการจัดการความรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการความรู้ให้กับโรงเรียนประถมศึกษาให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการความรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา, การบูรณาการกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

Abstract

This article presents knowledge management in primary schools integrated with information technology. The vast and scattered knowledge should be managed in a systematic and qualitative manner, and be able to transfer to other people. Nowadays, it is evident that information technology plays a very important role in daily life. And it has been integrated and applied with knowledge management to develop and extend knowledge management in primary schools. Therefore, the purpose of this article is to study the knowledge management approach, namely, the meaning of knowledge management. knowledge management process knowledge management model and study guidelines for using information technology for knowledge management the benefits of using technology in knowledge management and the application of technology in knowledge management in primary schools. To be a guideline for the development of knowledge management for primary schools to be effective.

Keywords: knowledge management in primary schools, integrated with information Technology

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญกับชีวิตประจำวันเป็นอย่างมากที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูลต่างๆ พร้อมทั้งยังสามารถที่จะเก็บบรรจุข้อมูลสารสนเทศได้เป็นจำนวนมากและสามารถเปิดดูข้อมูลสารสนเทศได้ตลอดเวลา ซึ่งทุกวันนี้เราจะเห็นได้ว่ามนุษย์กำลังใช้เทคโนโลยีในการช่วยเหลือให้มีความรวดเร็วและทันสมัยในด้านของสารสนเทศมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างกว้างขวางต่อการพัฒนาสังคม ประเทศชาติ รวมไปถึงด้านการศึกษา ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศนับเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนในปัจจุบัน จากการที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีความจำเป็นต่อการใช้ในการชีวิตประจำวันของเราในด้านการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศ การเก็บข้อมูล สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้กับการจัดการความรู้ได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากความรู้ของเรานั้นได้กระจัดกระจาย ซึ่งความรู้ที่กระจัดกระจายนั้นมีทั้งหมด 2 ประเภทไม่ว่าจะเป็น ความรู้แบบ Explicit knowledge (เป็นความรู้ที่มีการบันทึกเป็นหลักฐาน) หรือ ความรู้แบบ Tacit knowledge (ความรู้ที่ไม่ได้มีการบันทึกเป็นหลักฐาน) ซึ่งการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) จึงเป็นวิธีการจัดการบริหารความรู้วิธีการหนึ่ง ที่ช่วยรวบรวมข้อมูลความรู้ให้เป็นระบบ มีคุณภาพ และสามารถถ่ายทอดหรือแบ่งปันความรู้ เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ (จริยา ปันทวิงกูร และ กิตติศักดิ์ ตียา, 2563: 1) ดังนั้นเราสามารถกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นสามารถนำมาบูรณาการใช้กับการจัดการความรู้ของสถานศึกษา ไม่เพียงแต่นำมาใช้ด้านการเรียนการสอน แต่ยังสามารถนำมาใช้เก็บข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนได้อีกด้วยเช่นเดียวกัน

โรงเรียนประถมศึกษา

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนประถมศึกษาของไทยนั้นจากอดีตการศึกษาของประเทศเราได้อาศัย บ้าน วัด วัง เป็นสถานศึกษาในสมัยของยุคสุโขทัยจนถึงสมัยยุครัตนโกสินทร์ ในขณะนั้นเองประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาเป็นอย่างมากซึ่งมีการพัฒนาทางการศึกษามาจากพระมหากษัตริย์ในยุคสมัยนั้นเองคือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงจัดตั้งโรงเรียนหลวงสำหรับราษฎรขึ้นเป็นครั้งแรก และขยายไปตามหัวเมืองต่าง ๆ สืบเนื่องมาจนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎรขึ้นเพื่อบังคับให้เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาได้เรียนรู้จึงทรงตราพระราชบัญญัติประถมศึกษาขึ้นมา ออกบังคับเป็น เขตพื้นที่ไป เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2464 มีการกำหนดให้เด็กอายุ 7 ปีบริบูรณ์ทุกคนต้องได้รับการศึกษาอยู่ในโรงเรียนจนอายุครบ 14 ปี บริบูรณ์ นับแต่นั้นมาถือว่าการเริ่มต้นการศึกษาภาคบังคับในระดับชั้นประถมศึกษา โดยพระราชบัญญัติประถมศึกษานี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2464

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายแก่การศึกษาไว้ว่า การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก 2542: 1)

การศึกษานั้นจะแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ การศึกษาระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา เป็นต้น

2. การศึกษาตลอดชีวิต หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ซึ่งจะกล่าวได้ว่าการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนควรที่จะได้รับการศึกษาตามวัยที่กฎหมายได้กำหนด และปัจจุบันมีโรงเรียนที่เปิดรับทำการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่จำนวนมาก ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้เองนั้นมีทั้งโรงเรียนของภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งบริบทโรงเรียนแต่ละโรงเรียนจะมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน หลักสูตร หรือแม้กระทั่งสภาพสิ่งแวดล้อม บางสถานศึกษาไม่ได้เปิดรับสอนแค่ชั้นประถมศึกษาเพียงเท่านั้นแต่ยังมีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยจนกระทั่งมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือบางโรงเรียนต่อยอดไปถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อีกด้วย ทั้งนี้ทางสถานศึกษาจึงจะต้องมีการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนอย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการจัดการข้อมูลสารสนเทศ ทางการจัดการข้อมูลทางด้านความรู้ความสามารถของผู้เรียน หรือแม้กระทั่งเรื่องต่าง ๆ ในโรงเรียน ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีหลายโรงเรียนได้นำตัวช่วยที่เข้ามาจัดการกับข้อมูลเหล่านั้นด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ปัจจุบันมีผู้ประดิษฐ์คิดค้นวิธีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศหรืออุปกรณ์ที่ช่วยทุ่นแรงในการทำงานที่เชื่อมต่อหรือเก็บข้อมูลด้วยระบบไร้สาย ซึ่งทำให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและสะดวกต่อการจัดเก็บ ลดระยะเวลาการทำงานและการใช้กระดาษอย่างสิ้นเปลืองอีกด้วย

แนวคิดการจัดการความรู้

ความรู้ที่กระจัดกระจายโดยที่ไม่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบนั้นทำให้การนำความรู้ออกมาใช้นั้นเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพดังนั้นแล้วเราควรที่จะทราบถึงการจัดการความรู้เพื่อการนำความรู้ไปใช้อย่างถูกวิธีเพื่อการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ ที่มีผลมาจากความรู้ของเรา โดยควรศึกษาการจัดการความรู้ในเรื่องการจัดการความรู้จากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. **การจัดการความรู้ (Knowledge Management)** คือการรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ในองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะทำให้องค์กรมีความสามารถในเชิงการแข่งขันขั้นสูงสุด โดยความรู้มีอยู่ 2 ประเภทได้แก่

1.1 ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาได้โดยง่าย เช่น ทักษะการทำงานต่างๆ งานฝีมือ หรือการคิดวิเคราะห์ หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นความรู้เชิงนามธรรม

1.2 ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกความรู้เป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

2. องค์ประกอบของการจัดการความรู้

2.1 คน (Man) ถือว่าเป็นองค์ประกอบแรกและองค์ประกอบสำคัญที่สุดของแหล่งความรู้ และเป็นผู้นำความรู้ไปใช้

2.2 เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เป็นการบริหารจัดการ เพื่อนำความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ นำไปใช้ในเกิดประโยชน์

2.3 กระบวนการความรู้ (Process) เป็นการบริหารจัดการเพื่อนำความรู้จากแหล่งความรู้ไปให้ผู้ใช้งาน เพื่อทำให้เกิดการปรับปรุง และนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นจากความรู้ (รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ (KM) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2563: 1)

กระบวนการจัดการความรู้

เป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาความรู้ หรือการจัดการความรู้ให้เป็นระบบอย่างเป็นกระบวนการโดยที่ 7 ขั้นตอนดังนี้ (บุญดี บุญญากิจ และคณะ, 2549 : 8)

1. การค้นหาความรู้ (Knowledge identification) ขั้นตอนนี้เป็นการค้นหาว่า องค์กรมีความรู้ อะไรบ้าง รูปแบบใด และความรู้ที่องค์กรจำเป็นต้องมี หรือการทำแผนความรู้ เพื่อหาว่ามีความรู้ใดมีความสำคัญต่อองค์กร

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge creation and acquisition) หรือนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาใช้ก็ได้ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ขั้นตอนนี้ประสบความสำเร็จ

3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge organization) เมื่อมีเนื้อหาความรู้ที่ต้องการแล้วองค์กรต้องจัดความรู้ให้เป็นระบบ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นหา และนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ หมายถึง การจัดทำสารบัญ และจัดเก็บความรู้ประเภทต่าง ๆ

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge codification and refinement) นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้อย่างเป็นระบบแล้ว องค์กรต้องประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่าย และใช้ได้ง่าย การจัดทำ หรือปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐาน

5. การเข้าถึงความรู้ (Knowledge access) องค์กรต้องมีวิธีการในการจัดเก็บและกระจาย ความรู้ เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ โดยที่ไปการกระจายความรู้ให้ผู้ใช้

6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge sharing) การแบ่งปันความรู้ประเภท Explicit วิธีที่นิยม เช่น การจัดทำเอกสาร จัดทำฐานความรู้ หรือการจัดทำสมุดหน้าเหลืองโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ทำให้สามารถเข้าถึงความรู้ได้ง่าย และรวดเร็วยิ่งขึ้นการแบ่งปันความรู้ประเภท Tacit สามารถทำให้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความต้องการและวัฒนธรรมองค์กร ส่วนใหญ่มักจะให้วิธีผสมผสาน เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเลือกใช้ได้

7. การเรียนรู้ (Learning) การเรียนรู้ของบุคลากร และนำความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และปรับปรุงองค์กร กล่าวคือ หากองค์กรใดก็ตามถึงแม้จะมีวิธีการในการกำหนด รวบรวม คัดเลือก ถ่ายทอด และแบ่งปันความรู้ที่ดีเพียงใดก็ตาม หากบุคลากรไม่ได้เรียนรู้และนำไปใช้ประโยชน์เป็นการสูญเปล่าของเวลา และทรัพยากรที่ใช้

แนวคิดทฤษฎีการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ที่มีผู้ให้ความรู้ของทฤษฎีในการจัดการความรู้มากมายที่องค์กรสามารถนำมาประยุกต์ให้ได้ดังนี้

1. ทฤษฎีโมเดลเซกิ (SECI Model) คือแผนภาพความสัมพันธ์การหลอมรวมความรู้ในองค์กรระหว่างความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) กับความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ใน 4 กระบวนการ เพื่อยกระดับความรู้ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นวัฏจักร เริ่มจากการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ (Socialization) คือการแบ่งปันประสบการณ์ที่เผชิญให้แก่ผู้อื่นได้รู้ความรู้ที่เราต้องการจะสื่อสาร การสกัดความรู้ออกจากตัวคน (Externalization) การนำเสนอความรู้ของตนเองการพัฒนาความรู้ที่ฝังลึกให้สื่อสารออกมาจากภายนอก การรวบรวมความรู้

2. ทฤษฎีการจัดการความรู้แบบ Tuna Model เป็นกรอบแนวคิดอย่างง่ายมีลักษณะที่ไม่สลับซับซ้อนโดยให้การจัดการความรู้เปรียบเสมือนปลา ซึ่งสถาบันส่งเสริมการความรู้เพื่อสังคม (สคส.) ได้สร้างขึ้นมา และทำให้บุคลากรทุกระดับสามารถทำได้ (ประพันธ์ ผาสุกยิต. 2550 : 21-24)การจัดการความรู้ในรูปแบบของทูน่าโมเดลนั้นมีส่วนประกอบไปด้วย 3 ส่วน ประกอบไปด้วยส่วนหัว ส่วนลำตัว และส่วนหาง โดยแต่ละส่วนมีหน้าที่แตกต่างกันออกไปได้แก่

2.1 ส่วนหัวและตา (Knowledge Vision-KV) หมายถึง ส่วนเป้าหมายได้แก่ ความมุ่งมั่น วิสัยทัศน์

2.2 ส่วนของตัวปลา (Knowledge sharing-KS) หมายถึง ส่วนของการแลกเปลี่ยนความรู้

2.3 ส่วนของหางปลา (Knowledge Assets-KA) หมายถึงการสกัดความรู้ออกจากชุมชนเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปจดบันทึกและนำไปใช้ต่อ มีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และเผยแพร่วิธีปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนา (ไพรัช ธีชัยพงษ์, 2540) ประเทศไทยกำลังพยายามมุ่งพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในการพัฒนาประเทศ โดยนำเทคโนโลยีเหล่านี้ มาใช้ในการยกระดับความรู้ของคนในประเทศ ส่งเสริมการแพร่กระจายความรู้และนำความรู้ นั้น ไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจ อีกทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถประยุกต์ ใช้ประโยชน์ในการจัดบริการสังคมพื้นฐาน ในขบวนการพัฒนาสังคม เช่น ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษา การบริหารธุรกิจ เป็นต้น

เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบด้วยคำสองคำคือสารสนเทศและเทคโนโลยีมาจากภาษาอังกฤษว่า Information Technology ซึ่งก็ประกอบด้วยคำสองคำคือ Information และ Technology ทำให้บ่อยครั้งที่เรามักจะเรียกทับศัพท์เป็นคำย่อว่า IT โดย ความหมายของสารสนเทศ (Information) คือ ภาษา ข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ที่อยู่คู่กับมนุษย์มาเป็นเวลาช้านาน มีประโยชน์ในการสื่อความหมายระหว่างคนในชาติเดียวกัน และต่างชาติต่างภาษา กัน ส่วนความหมายของเทคโนโลยี (Technology) คือ การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ มาผสมผสานประยุกต์ เพื่อสนองเป้าหมายเฉพาะตามความต้องการของมนุษย์ ด้วยการนำทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้ในการผลิต และจำหน่ายให้ต่อเนื่องตลอดทั้งกระบวนการเทคโนโลยี จึง

มักจะมีคุณประโยชน์ และเหมาะสมเฉพาะเวลา และสถานที่ และหากเทคโนโลยีนั้นสอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการจัดการและการกระจายข้อมูลสารสนเทศไปยังบุคคลที่ต้องการรับข้อมูลได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้ใช้งานสามารถนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการจัดการบริหารสิ่งต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการจัดการความรู้ ดังนั้นในทุกสาขาอาชีพจำเป็นต้องได้รับข้อมูลและสารสนเทศจากแหล่งต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือ เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นงานด้านต่าง ๆ จึงมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับหลากหลายองค์รวมไปถึงองค์ประกอบของการศึกษาที่นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการระบบต่างๆ หรือแม้กระทั่งการจัดการความรู้ให้เป็นหมวดหมู่ เป็นระบบ เพื่อง่ายต่อการนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ อีกทั้งยังสามารถกระจายข้อมูลผ่านเทคโนโลยีซึ่งปัจจุบันมีความทันสมัยและรวดเร็วต่อการใช้งานในการกระจายข้อมูลสารสนเทศข่าวสารต่างๆ ซึ่งปัจจุบันในหลาย ๆ โรงเรียนได้นำการจัดการความรู้มาจัดองค์ประกอบและจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศในด้านของเทคโนโลยี เพื่อสามารถที่จะจัดเก็บได้ในระยะยาวและยังสามารถเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาไทยในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก

สรุป

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญกับชีวิตประจำวันเป็นอย่างมากที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูลต่างๆ พร้อมทั้งยังสามารถที่จะเก็บบรรจุข้อมูลสารสนเทศได้เป็นจำนวนมากและสามารถเปิดดูข้อมูลสารสนเทศได้ตลอดเวลา ในบริบทของโรงเรียนประถมศึกษาถึงแม้จะมีการใช้เทคโนโลยีของนักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่านักเรียนระดับชั้นสูงกว่า แต่ปัจจุบันนักเรียนไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด เทคโนโลยีก็สามารถเข้าถึงได้จากกลั้วกลางจากการรับรู้ของเทคโนโลยีสารสนเทศหรือที่เรียกกันว่า โทรศัพท์มือถือ นั่นเอง ซึ่งทุกวันนี้เราจะเห็นได้ว่ามนุษย์กำลังใช้เทคโนโลยีในการช่วยเหลือให้มีความรวดเร็วและทันสมัยในด้านของสารสนเทศมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเข้ามา มีบทบาทสำคัญอย่างกว้างขวางต่อการพัฒนาด้านการศึกษาที่นำมา ซึ่งการจัดการความรู้ที่กระจัดกระจายนั้น ให้มีการจัดการอย่างเป็นระบบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามา มีบทบาทในการจัดการความรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาอีกด้วย จึงเป็นวิธีการจัดการบริหารความรู้วิธีการหนึ่ง ที่ช่วยรวบรวมข้อมูลความรู้ให้เป็นระบบ มีคุณภาพ และสามารถถ่ายทอดหรือแบ่งปันความรู้ เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นปัจจุบันนี้เราสามารถกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นสามารถนำมาบูรณาการใช้กับการจัดการความรู้ของสถานศึกษา ไม่เพียงแต่นำมาใช้ด้านการเรียนการสอน แต่ยังสามารถนำมาใช้เก็บข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนได้อีกด้วยเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนประถมศึกษาของไทยนั้นจากอดีต (2562). สืบค้นจาก <https://e-library.siam.edu/national-primary-education-day/>

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5
วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2566

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ . (2542). ความหมายของการศึกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก หน้า 1. ราชกิจจานุเบกษา.
- บุญดี บุญญากิจ, นงลักษณ์ ประสพสุขโชคชัย, ดิสพงษ์ พรชนกนาค และปรียวรรณ กรรณล้วน.(2549). การจัดการความรู้ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- ประพนธ์ ผาสุกยี่ด. (2548). การจัดการความรู้ = Knowledge management. กรุงเทพฯ: ไยโหม.
- การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM). (2562). สืบค้นจาก
<https://km.dtam.moph.go.th/index.php/kmdata/2019-01-10-07-05-20/34-2019-01-22-03-18-17>
- แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนา ของไพรัช รัชพงษ์. (2557). สืบค้นจาก Mk26 2 ppt กล -ม1 เทคโนโลยี_สารสนเทศ (slideshare.net)
- Sian Lee, C., & Kelkar, R. S. (2013). ICT and knowledge management: perspectives from the SECI model. *The Electronic Library*, 31(2), 226-243.
- Gourlay, S. (2003). The SECI model of knowledge creation: some empirical shortcomings.
- De Bem Machado, A., Secinaro, S., Calandra, D., & Lanzalonga, F. (2022). Knowledge management and digital transformation for Industry 4.0: A structured literature review. *Knowledge Management Research & Practice*, 20(2), 320-338.
- Quarchioni, S., Paternostro, S., & Trovarelli, F. (2022). Knowledge management in higher education: a literature review and further research avenues. *Knowledge Management Research & Practice*, 20(2), 304-319.
- Tiwari, S. P. (2022). Knowledge Management Strategies and Emerging Technologies An Overview Of the Underpinning Concepts. arXiv preprint arXiv:2205.01100.